

Pastiersky list

Zboru biskupov ECAV na Slovensku k Veľkej noci 2020

A prišiel Ježiš, hoci dvere boli zatvorené, a postaviac sa do prostriedku, riekol im: Pokoj vám! Ján 20, 26b

Milí bratia a milé sestry,

posledné dni, či týždne žijeme za zatvorenými dverami, ktoré sú dôsledkom opatrení proti šíreniu pandémie koronavírusu. Dvere, ktoré nás majú izolovať od iných, aby sme sa vyhli ohrozeniu vlastného života, či sami sa nestali nositeľmi vírusovej nákazy. Dvere, za ktorými mnohí ostali v strachu o svoj vlastný život, ale aj dvere, ktoré sú obrazom zodpovednosti za životy iných. Aj v cirkvi žijeme za zatvorenými dverami našich spoločenstiev a chrámov. I tento pastiersky list nebude po dlhých desaťročiach čítaný v chrámoch, ale bude sa šíriť mediálnymi prostriedkami, ktoré sa stávajú v tejto dobe mostom medzi nami.

Veľká noc uzatvára dvere pôstneho obdobia, ktoré bolo tento rok v mnohom ojedinelé a jedinečné. Sme donútení zriecť sa našich zaužívaných spôsobov života. Strach o seba a blízkych, ohrozenie života, prijímanie život chrániacich opatrení, spomalenie ekonomických aktivít, až úplné zastavenie sveta, vytvorilo dostatočný priestor k sebareflexii, k prehodnoteniu nášho smerovania, správania sa k prírode, blízkym i k novému hľadaniu Boha v tejto pominuteľnosti. Mnohí skloňujú slovo „krehkosť“. Sme krehkí, aj keď sa tvárime nezlomne; sme krehkí, aj keď sa cítime neporaziteľne; sme krehkí, aj keď sa vnímame samospasiteľne. Situácia, v ktorej sme sa ocitli, je príležitosťou na precitnutie. Celý pôst aj s tohtoročnými udalosťami nám bytostne pripomína, že v mnohých oblastiach života sme neraz Boha nechali za zatvorenými dverami nášho vnímania aj záujmu.

Dnešná situácia nám veľmi pripomína situáciu po Kristovom ukrižovaní. Evanjelista Ján hovorí o učeníkoch, ktorí sa po Ježišovej smrti ocitli kvôli strachu o vlastný život za zatvorenými dverami, v izolácii, sklamaní z nenaplnených očakávaní, čakajúci na nejasnú budúcnosť. Čo sa stane s učeníkmi, ak ich Majster ostane za dverami ich života? Podliehajú zúfalstvu, rezignácii, nepokoju, sklamaniu. Čo robí Majster pre ich záchranu? *A prišiel Ježiš, hoci dvere boli zatvorené, a postaviac sa do prostriedku, riekol im: Pokoj vám!* Bolo veľkou milosťou a novou príležitosťou pre učeníkov, že živý Pán napriek zatvoreným dverám, napriek všetkému, akí učeníci boli, prichádza. Prebodnutými rukami prelamuje priestor, kde už nie je v centre pozornosti zlyhávajúci človek, ale On ako živý Pán! Jeho ruky prinášajú liek uzdravenia, ktorý je zložený z viacerých látok – odpustenie, pokoj, zmierenie. Všetko sa začína po novom, všetko sa začína rodiť z poznania: „*Videli sme Pána.*“ Toho, ktorý bol mŕtvy a ožil, ktorý sa kvôli nám nakazil, aby sa stal človekom nula pre naše uzdravenie. Iba tí, v živote ktorých sa zrodilo vyznanie: „*Videli sme Pána*“, majú silu stať sa novým a otvoreným spoločenstvom, majú silu otvoriť dvere svojich životov a otvoriť sa službe iným.

A čo je znakom tejto otvorenosti? Život nesúci Kristove rany, prinášajúci obeť, milujúci až do krajnosti. Kristove rany boli dôkazom pre spoločenstvo učeníkov, že On nie je príznak, ani halucinácia, ale živý a vzkriesený Pán. Ruky, ktoré uzdravovali; nohy, ktoré hľadali, čo bolo zahynulo; hlava a srdce, ktoré v sebe nosili každé stvorenie – tie boli zasiahnuté ranami, aby sme pochopili hĺbku Božej lásky. Jeho ruky sú naša legitimácia, „občiansky preukaz padlého človeka“. Človeka, ktorý zväzuje ruky lásky, faľšou a lžou prikrýva pravdu, mocou a peniazmi si obmýva svedomie, či pichľavými slovami vracia späť údery. Kristove rany a stopy po klincoch

sú nielen ľudskou, ale predovšetkým Božou legitimáciou. Sú viditeľným znamením Božej odpovede na problém zla a hriechu. Ukazujú Boží spôsob zápasu so zlom, ako sa hriech nezahmlieva, ale berie vážne.

Milí bratia a sestry, dnes celý svet hľadá liek, ktorý by prelomil pandémiu koronavírusu. Sú miesta, kde sa smrť bytostne dotýka rodín aj jednotlivcov. O to väčšie je očakávanie, o to väčšia je potreba. Hľadá sa laboratórium, z ktorého vzíde nádej pre ľudstvo, ktoré porazí neviditeľného nepriateľa a prinesie nový pokoj do celého sveta.

Posolstvo Veľkej noci je počas tisícročí naliehavé a vždy aktuálne. Golgota je Božie laboratórium, kde sa z lásky zrodil liek – *antivirotikum proti vírusu hriechu*. Kristus sa stal cestou záchrany a uzdravenia tohto zavíreného sveta. Je to cesta prinášania obetí, ktoré lámu putá poviazaností a razia cestu do ľudských srdc. V týchto týždňoch s vďakou myslíme najmä na všetkých zdravotníkov, lekárov, zdravotné sestry, záchranárov, ktorí sa s vypätím všetkých síl postavili do prvej línie v boji so zákernou chorobou. Ich obetavosť zachraňuje mnohých a vlieva nádej na zvrátenie situácie. Myslíme aj na všetkých ostatných obetavých ľudí, ktorí v týchto náročných časoch dokážu priniesť nákup, či podať pomocnú ruku tým najzraniteľnejším. Je čas viac si všímať obetavosť v našich rodinách, na školách, ale aj v cirkvi. Je čas byť vďačnými za ľudí, ktorí sú pre nás darom. Lebo obeťou sme boli zachránení a obetavosťou porazíme nákazu egoizmu. V Kristovi nás Boh neopustil. V Kristovi nás uzdravil. V Kristovi porazil moc zlého a moci smrti. V Kristovi nám otvoril dvere novej budúcnosti presahujúcej hranice časnosti.

Nech aj tohtoročné veľkonočné sviatky, ktoré prežijeme za zatvorenými dverami našich domovov, budú pre nás osobným a bytostným stretnutím so živým Pánom, ktorému sa ani dnes nič nevymklo z rúk. Kiež by sme aj my mohli vyznať: *Videli sme Pána* - a takto otvorili dvere našich srdc pre nové a živé vzťahy. Svet sa zastavil, aby sme nanovo precitli k poznaniu, kde sme v živote zlyhali, ale zároveň aj poznali moc Božieho uzdravenia. Mnohé končiny sveta počas týchto týždňov zažívajú vzkriesenie k novému životu, obnovenie prírody, návrat života do nehostinného, ľudskou činnosťou zamoreného prostredia. Svet sa mocou vzkriesenia obnovuje k novému životu. Je k tomu potrebné len to, aby sme sa zastavili a prehodnotili svoj rebríček hodnôt. Kiež by sme to videli a prežili aj my v cirkvi, spoločnosti aj v celom svete, a aby vyznanie *videli sme Pána*, bolo cestou uzdravenia a otvorenia dverí v našich vzťahoch.

Prajeme Vám, aby ste aj počas tohtoročných sviatkov Veľkej noci mohli reálne zažiť skúsenosť biblických slov: *A prišiel Ježiš, hoci dvere boli zatvorené, a postaviac sa do prostriedku, riekol im: Pokoj vám!*

S prianím Božieho pokoja, ktorý prevyšuje každý rozum, ten nech chráni Vaše srdcia a Vaše mysle, aby ste naplnení pokojom Vzkrieseného, stali sa pokojom pre dnešný nepokojný svet.

Peter Mihoč
biskup VD ECAV

Ivan Elko
generálny biskup ECAV

Ján Hroboň
biskup ZD ECAV